

LIEVER GELOGEN DAN GEVLOGEN

(Lieber Lüagn Als Fliagn)

Kluchtig blijspel in vier bedrijven

door

HANS GNANT

vertaling

An van Kessel

bewerkt door

Wouter Duyvis

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIEVER GELOGEN DAN GEVLOGEN - LIEBER LÜAGN ALS FLIAGN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS GNANT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gerard - Dierenarts met vliegangst, gevoed vanuit het besef, dat je je aan lucht niet kunt vasthouden, digibeet en wil alles naar zijn zin hebben. Hij is gevoelig voor het behouden van zijn reputatie in het dorp.

Lara - Zijn vrouw, die de gewonnen vliegreis naar India vanwege de angst van haar man niet kan meemaken. Laat niet snel over zich heen lopen, maar heeft wel wat te stellen met haar man.

Elke - Hun lieve, wat sullige dochter, die er graag in hun plaats naar India wil vliegen met hun huisvriendin Vroni.

Vroni - De vrolijke Hongaarse huisvriendin die graag met Elke mee wil.

Joost - Vriend van Elke, ICT-nerd en daardoor mag Gerard hem niet. Hij probeert assertief over te komen maar is dat totaal niet.

Florax - Stijve reclamemanager van de webwinkel Pampus, die de prijsvraag heeft uitgeschreven.

Karel - Dierenliefhebber die met zijn speelgoedieren regelmatig de dierenarts bezoekt, psychisch beperkt, heeft last van plotselinge stemmingswisselingen.

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in een dierenartsenpraktijk. Er is een behandeltafel, een bank voor de bezoekers, een bureau met een oude PC, vitrinekasten met attributen die je in een dierenartsenpraktijk ziet en een ijskastje voor de medicijnen. Via een tuinpad met grind kom je in de praktijk, sommige korte scènes worden buiten gespeeld. De voordeur van de praktijk heeft een raampje, een deurbel en een brievenbus met een mandje waar je met je hand bij kunt.

De praktijk heeft een deur die toegang geeft tot het woonhuis.

EERSTE BEDRIJF

JOOST: (*doldriest*) Ja ja ja ja ja! Ik laat me niet voor lafaard uitmaken! Ik zal je wel bewijzen, dat ik genoeg moed heb om dat met je vader te regelen.

ELKE: Zo mag ik het horen.

JOOST: (*gaat in postuur staan*) Ik zal zeggen, zal ik zeggen, ondanks het feit, dat je het niet zint dat ik een ICT-er ben en jij helemaal niets van computers moet hebben: Elke en ik kennen elkaar al een jaar. Ik hou van jullie dochter en wij willen trouwen. Of je dat leuk vindt of niet! (*zelfverzekerd*) Bij de eerste de beste gelegenheid, dat ik hem zie, zal ik hem dat zeggen!

ELKE: Goed zo. (*naar links achter kijkend*)

JOOST: Ik laat me niet door hem wegsturen. Hij zal het beleven.

ELKE: (wat geluid van Gerard achter) Zul je niet lang hoeven te wachten. Volgens mij komt hij eraan.

JOOST: (*in zichzelf*) Gloeiende gloeiende. Nu al? Zo snel had nou ook weer niet hoeven!

ELKE: Zet hem op, lieverd. Je kan het.

GERARD: (*op van links achter, met een dokterstas, die hij ergens neer zet*) Aha, kijk eens aan, meneer de computerfreak!

JOOST: (*schuchter*) Goedemorgen, Gerard.

GERARD: (*cynisch*) En, heb je al last van een virus, dat je bij mij voor een medicijn komt?

ELKE: (*vlug*) Nee pa, Joost wil je iets zeggen.

JOOST: (*vlug onderbrekend*) Ik kom voor de computer van Elke. Die had wat last met een programma dat niet goed functioneerde.

ELKE: Hè?

JOOST: Ja, dat soort dingen kunnen zomaar gebeuren.

GERARD: (*ironisch tot Joost*) Nou dat verbaast mij niets. We raken totaal de controle kwijt over die dingen. Zij bepalen wat wij gaan doen. Let op mijn woorden.

JOOST: (*onzeker*) nou dat valt wel mee, Gerard.

GERARD: Oh ja, dacht je dat? En hoe zit dat dan met al die hackers. Voor je het weet zijn al je vertrouwelijke gegevens geplunderd door internetcriminelen.

JOOST: (*onzeker*) Je moet niet overdrijven, hoor. Er is allerlei safety-software om alle gegevens veilig te stellen en je kunt een backup laten wegzetten in the cloud.

GERARD: (*iets heftiger*) De cloud? Dat is nog het allergrootste bedrog. Niemand weet hoe het precies werkt, niemand weet waar je gegevens precies zijn opgeslagen. Nou probeer het dan maar

eens terug te vinden als Noord Korea zijn knapste ICT-ers opdracht heeft gegeven om de gehele westerse wereld te ontregelen. Levensgevaarlijk.

JOOST: Er is een massale digitale defensie opgetuigd om cybercrime te bestrijden.

GERARD: Jaja... En dan plunderen ze ook zo je bankrekening. Weg spaargeld. Foetsie.

JOOST: Nou de banken zijn hiertegen goed beschermd. Er is een groot aantal ICT-ers in dienst die zich daar mee bezig houden.

GERARD: En daarom worden er jaarlijks miljoenen, wat zeg ik, miljarden aan verdwenen spaargeld aan gedupeerden terugbetaald. En iedere keer zeggen ze dat ze het onder controle hebben. Man word eens wakker! Niets is onder controle.

JOOST: Nu overdrijf je wel een beetje.

GERARD: Die hele computerwereld lijkt een zegen voor de mensheid, maar let op mijn woorden: het wordt nog eens de ondergang. Sneller dan we allemaal denken. En daar help jij aan mee. Je hebt er zelfs je beroep van gemaakt. Walgelijk!

ELKE: Hé pa, hou nou eens op.

GERARD: Hij begon. En ik ben nog niet klaar.

ELKE: Dat ben je wel. Joost wil je iets zeggen.

GERARD: *(scherp)* Jij moet je erbuiten houden. *(tegen elke)* Wat moet je toch met hem? Ik snap werkelijk niet wat jij in hem ziet. *(Elke geeft Joost achter de rug van Gerard teken, dat hij het nu moet zeggen)*

JOOST: Alsjeblieft, Gerard, ik zou graag een mededeling willen doen...

GERARD: *(onderbrekend, met volume)* Een mededeling? Ik heb daar helemaal geen behoefte aan. Je hebt hier helemaal niets te zoeken! En op mijn dochter hoef je al helemáál niet te rekenen! Die geef ik nog liever aan de een of andere steuntrekker, als ik het voor het zeggen had.

ELKE: Je hebt daar helemaal niets over te zeggen. Dat bepaal ik zelf wel.

GERARD: Als mama erbij is, zal ik ook nog eens een hartig woordje met jou spreken over die zogenaamde vriend van je.

ELKE: Direct akkoord: mama heeft namelijk niets tegen Joost!

JOOST: Ik ben van mening...

GERARD: Heeft ie opeens ook nog een mening. Het moet niet veel gekker worden!

JOOST: Misschien zouden wij ons gesprek naar een ander niveau kunnen verleggen.

GERARD: Naar een ander niveau! Dat is een goed idee! En naar welk niveau dan, als ik vragen mag? Ik heb een prachtige baan. Ik beteken werkelijk wat voor de mensheid, of liever gezegd voor de dieren. En jij? Jij bereidt achter je computer nietsvermoedend de ondergang van de mensheid voor. Ik kan je vertellen, ik doe er niet aan mee!

JOOST: Dat weet ik heus wel. Moet je nou eens kijken wat een oude computer jullie hebben. Het systeem is uit het jaar nul.

GERARD: Daar is niets mis mee. Mijn MS-DOS doet het nog prima. Meer heb ik niet nodig.

JOOST: Dat dat nog bestaat. Er zijn zo veel mooiere systemen. Ik wil je er best mee helpen.

ELKE: Ja pa, ga nou eens met je tijd mee.

GERARD: Met mijn tijd meegaan? Waarom zou ik?

ELKE: Je bent hopeloos ouderwets.

GERARD: Ouderwets? Mag ik even lachen? Moet je eens kijken wat voor bejaarde jij aan de haak hebt geslagen. *(als dat van toepassing is met de spelers)*

ELKE: Ik val nu eenmaal op oudere mannen. Joost is nog heel jong van geest. Dat kan ik van jou niet zeggen.

GERARD: Jong van geest, maar in een lijf van een oud beest. Nee, daar wordt ik blij van.

JOOST: Ik zou wel eens willen weten, wat dit allemaal voor zin heeft?

GERARD: Jij moet je mond houden. In elk geval zoveel, dat jij mijn dochter nooit zult krijgen!

JOOST: *(wil gaan)* Het lijkt me beter deze heilloze discussie maar liever af te breken.

GERARD: *(kwaad)* Ho, Wacht even vriend, de discussie afbreken doe ik! Het enige dat jij mag afbreken is jouw verkering met mijn dochter! Je kunt maar beter gaan, voordat ik hier ter plekke ontplof.

JOOST: Laat ik dan maar de verstandigste wezen.

GERARD: Dat zou eens tijd worden.

ELKE: Maar Joost, je zou toch...

JOOST: Laat maar, ik denk niet dat dit het juiste moment is. Ik zie je straks wel. Ik ga naar huis. *(neusjes kroelend tegen elkaar)*

GERARD: Zeker met je computertje spelen. Daaaag Joost. *(Joost druipt af)*

ELKE: Ik ga met je mee. *(tegen Gerald)* Waarom moet je toch altijd zo vervelend doen? *(af)*

GERARD: Dat sulletje! Mijn dochter gaat echt niet trouwen met zo'n nerd! Ik snap werkelijk niet wat zij in hem ziet. Zo'n leuke meid en nog intelligent ook. Ze heeft de kerels voor het uitkiezen. Ze staan

in de rij. *(stil spel van Gerald die in zijn praktijkruimte wat gaat rommelen)*

LARA: *(op)* Zeg Gerard, heb je de telefoon niet gehoord?

GERARD: Ik had even een pittige discussie met die Joost. Wat een lul is hij. Nou daar moeten we blij mee zijn.

LARA: Wat ben je toch een ongelooflijke hork, Gerard. En dan dat schreeuwen van je. Het slaat helemaal nergens op.

GERARD: Dat is mijn goed recht! In mijn eigen huis mag ik schreeuwen zoveel ik wil!

LARA: Was het nou per se nodig om zo met hem in de clinch te gaan?

GERARD: Aha, je hebt dus afgeluisterd.

LARA: Hoeft niet, want in de andere kamer is ieder woord dat hier gesproken wordt, duidelijk te verstaan, dat weet je.

GERARD: Zal me ook worst wezen! Ik vertik het om me de wet te laten voorschrijven door zo'n druifoor!

LARA: Kom alsjeblieft weer terug op aarde, ja. Daar doe je beter aan. En luister even naar mij. Aan de telefoon was een zekere meneer Florax.

GERARD: Ken geen zekere meneer en al helemaal geen Florax. Wat moest ie?

LARA: Hij kwam nogal vreemd over, eerlijk gezegd. Eerst wilde hij je persoonlijk spreken en toen ik hem vroeg om later nog maar eens terug te bellen, zei hij, dat hij in de buurt was en meteen langs zou komen. Hij had een persoonlijke boodschap voor je.

GERARD: Persoonlijk? Dat ruikt naar ambtenarij of oplichterij.

LARA: Hij zei ook nog, dat je behoorde tot de kring van meer dan honderdduizend kanshebbers en dat je tegelijkertijd een van de weinige uitverkorenen was.

GERARD: *(cynisch)* Vraag me af waarop ik, zonder het zelf te weten, een kanshebber voor zou zijn.

LARA: Die Florax had het er ook nog over, dat ons leven binnenkort enorm zal veranderen en dat ons een onvergetelijke verrassing te wachten staat.

GERARD: Ik haat verrassingen.

LARA: En er schiet me nóg iets te binnen. Hij had het er ook nog over, dat het een en ander een gevolg is van je inzending bij de firma Panters.

GERARD: Panters? Ken ik niet.

LARA: Of iets dergelijks. Ik kon het allemaal niet goed verstaan door jullie.

GERARD: *(nadenkend)* Panters... *(plotseling)* Pamphuis! Kan het

soms Pamphuis geweest zijn?

LARA: Zou ook kunnen.. Ja, Pamphuis... Maar dat is toch onze belastingadviseur?

GERARD: Klopt. En via hem heb ik een verzoekschrift ingediend bij de belastingdienst.

LARA: Zou genoemde inzending kunnen zijn.

GERARD: (*peinzend*) In dat geval ben ik inderdaad een van die meer dan honderdduizend kanshebbers van wie hun verzoek wordt ingewilligd.

LARA: En je bent een van de weinige uitverkorenen!

GERARD: (*cynisch*) Zal wel, ja, Maar waarom moet hij dan langskomen. Als mijn verzoekschrift was ingewilligd, dan zou Pamphuis mij allang gebeld hebben. Ik weet al wat er gaande is. Ja, deze jongen weet het wel! Uitverkorenen noemen ze bij de belasting diegenen, waar ze steekproeven gaan nemen en die dan uitgeperst worden als een citroen! Dat zijn die onvergetelijke verrassing die ons te wachten staan, dat we een belastingcontroleur over de vloer krijgen die onze hele administratie op de kop zal zetten.

LARA: Dat zal een papieren bende worden. Had je het nu maar op je computer staan.

GERARD: Dat had je nou niet moeten zeggen.

LARA: Je bent hopeloos ouderwets.

GERARD: Ik wil het er niet over hebben.

LARA: Nou ja, dat is dan toch ook nog wel te overleven, neem ik aan.

GERARD: Had je gedacht, ja. Als je maar weet, dat van die heren controleurs geacht wordt, dat zij hun salaris zelf te verdienen door het uitknippen van hardwerkende burgers.

LARA: En dat zou dan voor ons een onvergetelijke verrassing moeten zijn?

GERARD: Als ik de bak in draai, zal dat inderdaad een onvergetelijke verrassing zijn.

LARA: (*verontrust*) Dat kan toch niet? Heb je dan echt zo'n slecht geweten?

GERARD: (*honend*) Wie kan het zich veroorloven tegenover de belasting een goed geweten te hebben? Denk maar eens aan Kroll! Eerst kreeg hij gewone controle en daarna stuurden ze hem de fiscale recherche op zijn dak. En alleen, omdat hij drie jaar lang de btw in eigen zak had gestoken, moest hij drie keer zoveel betalen als boete of de bak in.

LARA: En ik dacht, dat ze niets bij hem hadden kunnen vinden?

GERARD: Klopt. Hij had zijn hele boekhouding weggegooid.

LARA: Maar jij hebt het toch zeker nog?

GERARD: Helaas wel, ja. De fout van de belastingen is, dat die smeerlappen onze handel als een goedlopend bedrijf zien. En dat ze van alles onder tafel toegeschoven krijgen. Dat is je reinste waanzin. Dierenartsen hebben niet eens geld voor een fatsoenlijke tafel. *(ijsberend)*

LARA: Die kleine betalingen? Daar komen ze heus niet achter.

GERARD: Controle! Als ik het woord al hoor! Een regelrechte schande is het, om zomaar aan te nemen, dat je de zaak oplicht.

LARA: Rustig maar.

GERARD: Laat ze maar eens bij die hoge heren gaan controleren. Hoe die aan hun miljoenen komen. Maar ik zweer het je: van mijn zuur verdiende centen blijven ze af. Bot zullen ze vangen. Geen euro krijgen ze van me!

LARA: *(smekend)* Alsjeblieft Gerard, wacht toch eerst eens af tot die Florax er is.

GERARD: *(gaat op de bank zitten)* Het verstandigste is misschien om me ziek te houden. Een lijdende mens heeft recht op humanitair mededogen. Weet je wat? Haal snel voor mij een kussen en een deken!

LARA: Als jij denkt, dat het helpt...

GERARD: En breng ook wat zoutjes en een goeie fles wijn.

LARA: Ik dacht dat je ziek was?

GERARD: Het is niet voor mij, maar voor die controleur, of voor die gieren van de fiscale recherche. Ik weet niet wie ze het eerst sturen. Maar iets te knabbelen doet het bij die gasten altijd.

LARA: *(cynisch)* En dat is natuurlijk het bewijs voor een zuiver geweten, nietwaar? *(af)*

FLORAX: *(op)* Meneer Gondel, mag ik aannemen?

GERARD: Ja, dat mag u.

FLORAX: Florax is de naam. Ferdinand, Lodewijk, Otto, Rudolf, Anton, Xantippe.

GERARD: *(in zichzelf)* Die heeft nog meer namen dan het koninklijk huis. *(roept in deur links)* Lara, waar blijft mijn deken? *(tot Florax)* Ik ben namelijk ziek moet u weten.

FLORAX: O, dat spijt me voor u. Hopelijk niets ernstigs?

GERARD: Nou, dat valt best tegen hoor. *(in deur links)* Lara, waar blijf je nou met die deken en de welkomsthap voor meneer Florax?

FLORAX: O nee, meneer Gondel, doet u alstublieft geen moeite voor mij! Ik wil het maar kort maken! Uw echtgenote heeft u al enige voorinformatie gegeven, neem ik aan?

GERARD: Ja ja, heeft ze, heel vluchtig. U bent de meneer die gebeld

heeft?

FLORAX: Precies. Van Pampus.

GERARD: U heeft vanuit Pampus gebeld?

FLORAX: Nee, ik ben van de firma Pampus.

GERARD: Pamphuis.

FLORAX: Nee, Pampus, de webwinkel voor elk artikel dat u maar wenst: Van canapé tot TV. Pampus is zonneklaar, de webwinkel voor hem en haar. Het bedrijf dat voor de tevreden klant, levert in het hele land. Pampus is op ieders lip en in de heel Nederland een begrip! Van Terneuzen tot Winschoten, Pampus is werkelijk verre van kloten. Vandaag besteld en morgen in huis, voor u als... (*mens of hond of muis*)

GERARD: (*onderbrekend*) Ho ho, hou eens op. Wie bent u eigenlijk?

FLORAX: Reclamemanager van de firma Pampus. Van canapé tot TV...

GERARD: (*onderbrekend*) Stop! Zet die plaat nu eerst maar eens af! Vertelt u me liever wat u van me wilt.

LARA: (*op met een deken, en een dienblad met zoutjes en een fles wijn*) Kijk eens wat ik allemaal heb meegenomen... Ah, ik zie dat onze gast al gearriveerd is. (*tegen Gerard*) En, gaat het weer een beetje, lieverd?

GERARD: Met mij is het nog nooit zo goed gegaan. En dat breng je meteen weer terug. En vlug een beetje!

LARA: Hè, ik begrijp je niet.

FLORAX: (*maakt een buiging voor Lara*) Als ik me even mag voorstellen: Florax is de naam: Ferdinand, Lodewijk, Otto, Rudolf, Anton, Xantippe. Ik had reeds eerder het genoegen met u een telefonisch onderhoud te mogen hebben. En voor de goede orde: ik ben reclamemanager van de firma Pampus, van canapé tot TV, Pampus is zonneklaar, een begrip voor hem en haar....

GERARD: Ophouden, heb ik gezegd. Lara breng het dit maar weer terug

LARA: Maar....

GERARD: Nu! (*Lara af*)

FLORAX: Maar ik begrijp het niet....

GERARD: (*heeft een scalpel van tafel gegrepen*) Doe maar je best om het wel te begrijpen want anders gaat hier zo meteen een bedrijfsongeval plaatsvinden. (*Florax grijpt geschrokken naar zijn hals*)

FLORAX: Meneer Gondel, ik heb zo'n donkerbruin vermoeden, dat bij u een misvatting heeft plaatsgevonden omtrent de ware reden van mijn bezoek. Maar begrijpt u wel: u bent een van de weinige

uitverkorenen! (*pakt zijn ipad*)

GERARD: (*honend*) Uit een adressenbestand geprikt, ik ken dat wel. En nu wilt u me een of ander prul aanpraten, dat ik niet nodig heb! Ik koop niets, is dat begrepen? En iets bestellen doe ik net zo min.

FLORAX: (*rustig*) Maar, meneer Gondel, u hebt uw gegevens immers zelf op onze website ingevuld. Dat zult u zich toch nog kunnen herinneren.

GERARD: Ik. Op uw website? Bent u helemaal gek geworden? Ik moet niets van websites hebben

FLORAX: Zeker, u heeft uw naam en adres opgegeven toen u meedeed aan onze prijsvraag. Het ging erom om vast te stellen hoeveel medewerkers in onze onderneming werkzaam zijn. En hier staat uw antwoord: 243. En dat klopt helemaal.

GERARD: Maar ik ben nog nooit op uw website geweest. Ik zou wel gek zijn. Ik weet niet eens hoe dat werkt. Laat staan dat ik meegedaan zou hebben aan een prijsvraag.

FLORAX: Oei, dat zou dan toch wel zeer jammer zijn, want op deze inzending is namelijk een van onze hoofdprijzen gevallen. Een veertiendaagse geheel verzorgde reis voor twee personen naar het prachtige India.

GERARD: Wat zegt u? Hebben we een reis gewonnen?

FLORAX: Concreter gesteld. De inzender van het goede antwoord.

GERARD: (*roepend*) Lara, breng onmiddellijk de zoutjes. En de wijn!

FLORAX: (*op kaart doelend*) Herinnert u het zich weer?

GERARD: Natuurlijk! Dit heeft mijn vrouw gedaan. Uit mijn naam natuurlijk. Wat stom dat ik daar niet meteen aan gedacht had. Ja, ik herinner het me weer heel goed! We hoopten heel erg dat we deze prijs zouden winnen.

FLORAX: (*dwepend*) Moet u zich eens voorstellen: een reis naar New Dehli.

GERARD: Ik dacht dat u India zei.

FLORAX: Natuurlijk! Met een dagtocht naar de Taj Mahal en van daar naar Benares, over de Ganges.

GERARD: (*roept ongeduldig*) Lara, waar blijf je nou met de wijn en de knabbeltjes?

FLORAX: Vandaar naar Kathmandu, langs de Mount Everest, tot aan de Chinese grens en dan terug naar Mumbai.

LARA: (*op met dienblad*) Ik ben je sloof niet.

GERARD: (*enthousiast*) Lara, we hebben een reis gewonnen! Veertien dagen naar India! Moet je nagaan!

LARA: (*perplex*) Hoe bestaat het, al jaren doe ik mee aan van alles en nog wat, maar ik heb nooit iets gewonnen.

FLORAX: Zo ziet u maar weer! Met Pampus zit u altijd goed, van speelgoed tot beddengoed in overvloed.

GERARD: Veertien dagen, Lara! En dan ook nog langs de Mount Everest, bij de Chinese muur even wat te eten halen en daarna via Mumbassie terug!

FLORAX: *(hen beiden een hand gevend)* En bij deze wil ik natuurlijk de eerste zijn om u van harte te feliciteren! Van harte, dat moge duidelijk zijn!

LARA: *(op het dienblad doelend)* Maar dat moet u met ons vieren met een lekker wijntje en wat te knabbelen.

FLORAX: *(plaatsnemend)* Er is nog wel een kleine formaliteit af te wikkelen. *(haalt ondertussen wat papieren uit zijn tas)*

GERARD: *(zijn gezicht betreft)* Had ik het niet gedacht. Het was ook te mooi om waar te zijn. Net of ze je zo'n sprookjesreis zomaar voor niets in je schoot werpen. Nee, nu komen eerst de koopverplichtingen.

FLORAX: Maar, meneer Gondel, luistert u toch eens.

GERARD: Ook nog luisteren? Dat dacht ik dus niet. Lara, je hebt natuurlijk vergeten de beruchte kleine lettertjes te lezen. Voel je de bui al hangen? *(op dienblad doelend)* Onmiddellijk opruimen. *(tot Florax)* En u maakt dat u hier weg komt. En vlug een beetje. Anders schiet mijn hand zó uit, dat ik u linea recta onze Ganges in sla.

LARA: *(kwaad met dienblad af in links)* Heb ik nog nooit van mijn leven meegemaakt. Je reinste oplichterij. Daar zou de politie toch...

GERARD: *(tot Florax, woest)* En? U bent niet van plan om te vertrekken?

FLORAX: *(bezwerend)* Alstublieft, meneer Gondel, windt u alstublieft niet zo op. Er is helemaal geen sprake van kleine lettertjes. De firma Pampus bedient zich niet van zulke praktijken.

GERARD: *(verward)* Nu begrijp ik er helemaal niets meer van.

FLORAX: *(hem een formulier voorleggend)* Kijk, hier staat het zwart op wit. Aan het winnen van deze reis is geen enkele verplichting verbonden en zij zal volledig, zonder bijkomende kosten, afgewikkeld worden door reisbureau Exact.

GERARD: Geen enkele verplichting?

FLORAX: Geen enkele.

GERARD: Geen addertjes onder het gras?

FLORAX: Geen enkele.

GERARD: Geen wurmpje?

FLORAX: Geen enkele.

GERARD: *(roept in deur)* Lara, drank en knabbeltjes kunnen weer naar binnen.

LARA: *(op zonder dienblad)* Ja zeg, je kunt me wat. Je haalt het zelf maar en je mag wel eens wat liever tegen me doen.

GERARD: *(arm om haar schouder)* Luister lieverd, ik hou ontzettend veel van je. Temeer, omdat je zo'n geweldig mooie reis voor ons gewonnen hebt.

LARA: *(onzeker)* Ja maar, die kleine lettertjes dan?

FLORAX: Neem me niet kwalijk mevrouw Gondel, maar die zijn er niet. *(geeft haar een formulier en een pen)* De formaliteit, waar ik zonet op doelde, bestaat hieruit, dat ik van u beiden een handtekening zou willen hebben onder dit formulier, waarin u verklaart, deze reis te zullen aanvaarden.

LARA: Als dat alles is, graag zelfs. *(tekenen alle twee)*

ELKE: *(op)* Ha, we hebben visite.

LARA: Moet je luisteren Elke, deze meneer hier, eh...

FLORAX: *(met lichte buiging)* Florax is de naam. Ferdinand, Lodewijk, Otto, Rudolf, Anton, Xantippe. Reclamemanager van webwinkel Pampus, zowel groot als knus. Aangenaam kennis met u te maken juffrouw....? *(voelt zich tot Lara aangetrokken)*

ELKE: Elke, ik ben hun dochter.

FLORAX: Zeer aangenaam kennis te maken, mag ik wel zeggen. *(Florax laat in zijn houding zien dat hij elke leuk vindt)*

LARA: Moet je horen: we hebben een droomreis gewonnen!

ELKE: *(enthousiast)* Je meent het.

LARA: Jahaa! Kun je je nog die prijsvraag herinneren, met de oplossing: 243 medewerkers?

ELKE: Dat was het? Ga weg.

LARA: Ik gokte maar wat.

ELKE: En nu heb je de hoofdprijs?

LARA: Ja, echt waar. Pa en ik mogen veertien dagen naar India. Geheel verzorgd.

ELKE: Maar dat is fantastisch. Dat moet ik meteen aan Joost gaan vertellen. *(wil af)*

GERARD: *(haar tegenhoudend)* O nee, jongedame. Dat spreekwoord "Als de kat van huis is dansen de muizen op tafel", ken ik ook. Haal jij je maar niets in je hoofd.

ELKE: Pa, ik ben geen kind meer.

GERARD: Maar wel mijn kind. Wil je even een fles wijn uit de keuken halen, zodat we eindelijk eens op die reis kunnen toosten.

FLORAX: *(kijkt op horloge)* Neem me niet kwalijk, maar ik moet vandaag nog drie andere winnaars gaan verrassen. Maar ik beloof u, dat we na uw terugkeer van de reis samen het glas zullen heffen, terwijl u me dan ook over uw belevenissen kunt vertellen. En alles

wat u verder moet weten over uw reis, hoort u nog van ons reisbureau Exact.

LARA: Ja ja. En eh, heel hartelijk dank ook voor het brengen van dit fantastische nieuws.

FLORAX: Geen dank. En dan wens ik u nu al bij voorbaat een aangename vlucht.

GERARD: (*krimpt ineen*) Een aangename "wat" zei u?

FLORAX: Een aangename vlucht. U zult enthousiast zijn, want een dreamliner van Air India zal u businessclass naar uw droombestemming brengen.

GERARD: (*laat zich op de bank zakken*) Ik geloof, dat ik niet goed wordt.

LARA: Gerard, wat heb je?

GERARD: Heb.. heb ik dat goed gehoord? Een vlucht met een vluchtma... eh, met een vliegma... eh, een vluchttuig?

FLORAX: En businessclass. Dat is heel bijzonder. U zult verstelt staan van het comfort, dat u tijdens de reis geboden wordt.

ELKE: Daar zal pa zijn angst niet minder om zijn. Hihi.

GERARD: Dat overleef ik niet. Het wordt mijn dood.

LARA: Gerard, je wordt helemaal rood.

FLORAX: Maar, mijn beste meneer Gondel, gaat het wel goed met u? Wat is er aan de hand? Of... heeft u misschien last van vliegangst?

GERARD: Vliegangst? Ik? (*lacht gemaakt*) Dan kent u mij toch slecht. Het is alleen de vreugde over de gewonnen reis, die keihard bij mij binnenkomt. Ik begin het op dit moment pas goed te beseffen. En daardoor begint het bij mij een beetje te draaien. Van geluk, dus.

FLORAX: Dat is begrijpelijk. De firma Pampus weet precies hoe je mensen blij moet maken. Nou, dan ga ik toch echt weg. (*handen geven*) Dag juffrouw Elke. Graag tot ziens. (*af*)

GERARD: (*steunend*) Lara, wat heb je me aangedaan?

ELKE: (*verontrust*) Pa, het is toch niet waar, dat je werkelijk angst hebt om te vliegen, hihi.

GERARD: Sta niet zo stom te giechelen jij. Zorg liever dat je aan je werk gaat. Als ik niet wil vliegen, is dat geen angst, maar meer een kwestie van eh... van eh...

LARA: Van dat je hem zit te knijpen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto